

много по-млада отъ него, сжщо сконтена, въ ново манто и лачени обувки. На края е момиченцето — блѣдо, миловидно, въ синя ученическа униформа. Бащата държи въ ржка нѣкаква сгжната малка карта, и отвреме-навреме слага на носѣтъ си, като го крепи съ ржка, никелово пенсне, обяснява имъ нѣщо и сочи съ пенснето ту въ лѣво, ту въ дѣсно. Майката и момичето го гледатъ възторжено въ очитѣ, и едва после се обръщатъ къмъ брѣговетѣ. Радостна кротость и малко гордостъ излжчватъ тритѣ лица. Тѣ не се застояватъ на едно мѣсто, обикалятъ навсѣкжде, стжпвайки внимателно, разглеждатъ всичко и се извиняватъ бързо, ако бутнатъ неволно нѣкого.

Между това, слънцето се е издигнало вече, денѣтъ е чудесенъ, безоблаченъ и топълъ. Всички излизатъ вѣнъ, подъ разпънатата тента на горнята палуба. Тамъ вече сж се разположили едни — закусватъ и пиятъ бира, други — насѣдали по пейкитѣ, гледатъ насреща. Долу, въ вжтрешността на параходчето заглушено тупа машината, край бордоветѣ тихо се плакне водата. Една свѣтла въздушна ширина се